

Γιατί οι πιστοί Έλληνες χριστιανοί αμαρτάνουν σήμερα;

✘ Προφανώς δεν είναι πιστοί χριστιανοί, διότι κατά τον Απόστολον Παύλον...είναι αμαρτία να μην πληρώνετε το χαράτσι, τη ΔΕΗ, τους φόρους κ.λπ. Είναι αμαρτία να γιαουρτώνετε τους υπουργούς, βουλευτές κ.λπ.

Πώς άραγε δικαιολογούνται;

«Προς Ρωμαίους Επιστολή», του Παύλου (13: 1-7)...
(Επεξηγήσεις και σχόλια εντός παρενθέσεων, δικά μου).

Περί υποταγής στις κοσμικές εξουσίες

(μετάφραση -βλέπε πρωτότυπο κείμενο κατωτέρω)

1 Κάθε ψυχή (ενν. άνθρωπος) να υποτάσσεται στις υπέρτερες (κοσμικές) εξουσίες. Διότι δεν υπάρχει εξουσία, που δεν απορρέει από τον Θεό· οι υπάρχουσες δε εξουσίες έχουν ταχθή από τον Θεόν.

2 Όστε εκείνος που αντιτάσσεται σε (κοσμική) εξουσία, σε διαταγή του Θεού αντιστέκεται· όσοι δε αντιστέκονται θα επισύρουν στους εαυτούς τους αμαρτία.

3 Διότι οι άρχοντες δεν είναι απειλή (φόβος) για τα καλά έργα, αλλά για τα κακά· θέλεις δε να μη φοβάσαι την (κοσμική) εξουσία; Πράττε το αγαθόν και θα έχης έπαινον από αυτή.

4 Διότι (ενν. η κοσμική εξουσία) είναι υπηρέτης του Θεού για σένα στα αγαθά (έργα). Εάν όμως ποιείς κακά (έργα), τότε να φοβάσαι, διότι δεν φέρει ματαίως μάχαιραν· διότι είναι υπηρέτης του Θεού στην επιβολή των ποινών (οργή), εκδικούμενος τον κακοποιό.

5 Γι' αυτό είναι ανάγκη να υποτάσσεσθε (ενν. στην κοσμική εξουσία), όχι μόνον για την επιβολή των ποινών (οργή), αλλά και για τη συνείδησή σας.

6 Γι' αυτό άλλωστε να καταβάλλετε φόρους, διότι (ενν. η κοσμική εξουσία) είναι λειτουργός του Θεού που προσβλέπει σε αυτό (τους φόρους)

7 να αποδίδετε λοιπόν σε όλες (τις κοσμικές εξουσίες) τις οφειλές· σε όσες επιβάλλουν φόρο (εφορία) τον φόρο· σε όσες επιβάλλουν τέλη (δημόσιες υπηρεσίες) τα τέλη· σε όσες επιβάλλουν φόβο (εκτελεστικά όργανα πχ ΜΑΤ,

ΣΔΟΕ κλπ) τον φόβο· σε όσες επιβάλλουν σεβασμό (τιμή) τον σεβασμό (τιμή) [πχ Πρόεδρος Δημοκρατίας, Υπουργοί κλπ].

Πρωτότυπο κείμενο:

Περὶ ὑποταγῆς εἰς τὰς ἐξουσίας

1 Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω. Οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ οὗσαι ἐξουσίαι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν.

2 Ὡστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρίμα λήψονται.

3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; Τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς·

4 Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστί σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μάχαιραν φορεῖ· Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν εἰς ὀργήν, ἕκδικος τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι.

5 Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργήν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν.

6 Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες.

7 Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς, τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον, τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος, τῷ τὸν φόβον τὸν φόβον, τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν.

(Πηγή πρωτοτύπου κειμένου: synaxarion.gr)

Θεόδωρος Θ. Καστάνης